

langt haardere end dem, der ville faae Tillæg, naar man gaar til 2,500 Kr.; men deri er jeg ikke enig med ham, og de faae at sætte Læring efter Næring. Jeg kan slet ikke finde, at denne hans Udtalelse er rigtig. Jeg vil altsaa nu være med til at give dette Lønningstillæg, men høiere op finder jeg det ikke rigtigt at gaa.

Da ikke flere ønskede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

(Ændringsforslagene findes ovenfor Sp. 1706—1707.)

Ændringsforslag Nr. 7 af Grifstrup m. Fl. til § 2:

vedtoges med 54 St. mod 33.

Ændringsforslagene Nr. 6, 8, 9 og 10 af Samme til §§ 1, 2 og 4

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 1, 2, 3, 4 og 5 af Bagger m. Fl.

bortfaldt som Følge af den foregaaende Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 72 St.

Lovforslaget bliver nu paany at tilstille Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om nogle Forandringer i Lovgivningen om Brugen af stemplet Papir.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1797 ff.)

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

**Rein:** Ethvert Lovforslag, der gaar ud paa at ophæve eller nedsætte Skatter, kan jo vistnok glæde sig ved en vis Popularitet, og i Særbeleshed tror jeg, man tør sige, at et Lovforslag, der gaar ud paa at ophæve eller formindste Stempelpapirafgiften, paa Forhaand vil være sikker paa at blive hilset med Velvillie fra forskjellige Sider. Det forekommer mig imidlertid, at naar Medlemmer af Lovgivningsmagten ville fremkomme med Skattereformer, er der en Forpligtelse for dem til at gjøre sig det nogenlunde klart, af hvilken Betydning et saadant Forslag vil være. Alvorlige Lovgivere ere ikke berettigede til i saa Henseende kun at følge en almindelig Følelse, men de, der ville foreslaa Love, ere forpligtede til at

gjøre sig det klart, hvilke forskjellige Virkninger saadanne Love ville have. Jeg tvivler altsaa ikke om, at de ærede Forslagsstillere ere fuldt vel bekendte med, hvilken pekuniær og finantiel Betydning deres Forslag har. Det vil jo imidlertid være meget interessant for de øvrige Medlemmer af Thinget at blive bekendte med, hvilken finantiel Betydning det er, som det af de Herrer indbragte Forslag vil have. Jeg tør nemlig ikke forudsætte, at alle Medlemmer skulle være paa det Rene med, hvilken Indflydelse de foreslaaede Nedsættelser vilde have for Finantsskassen. Jeg indbøser altsaa tilfredsstillende Oplysninger i den Henseende fra de ærede Forslagsstilleres Side. Saameget tror jeg imidlertid at kunne sige, uden at have været istand til at undersøge Enkelthederne i denne Sag, at det Forslag, som nu foreligger til Behandling, ikke vil være uden ganske betydelig Indflydelse for Statsfinanster. Jeg tager ikke i Betænkning at sige, at Forslaget, hvis det vedtages, vil nedsætte Indtægterne af Stempelpapirafgiften til mindre end Halvdelten af den nuværende eller med andre Ord, da Indtægten af Stempelpapirsintraderne er noget over 2 Mill. Kr. — mellem 2,200,000 og 2,400,000 Kr. om Aaret, at den hidtil opgivne at være —, tror jeg at turde paastaa, at Forslaget vil medføre en Afgang i Statsindtægterne af over 1 Mill. Kr. om Aaret. Jeg betvivler nu heller ikke, at de ærede Forslagsstillere have gjort sig det klart, at Finansterne kunne taale at miste denne Indtægt; men jeg maa tilstaa, at jeg nærer nogen Tvivl, om Forslagsstillerne tillige saaledes have overset alle Forhold, at de ere paa det Rene med, at det, hvis Finansterne kunne taale en Indtægtsformindstelse af over 1 Million Kr. om Aaret, da er tjenligt at offre denne ene Mill. Kr. paa den Maade, som de ærede Forslagsstillere foreslaa. Man kunde jo tænke sig Stattelettelser paa forskjellige andre Punkter, ligesom man kunde tænke sig Penge anvendte i mange forskjellige Retninger. De ærede Forslagsstillere burde efter min Mening, forinden de indbragte Forslaget, have gjort sig klart, for det Første, at der ikke er Brug for de Penge, som Statskassen nu har, at der ikke er Brug for det Overskud, Finansterne nu medføre, men fremdeles, om det, naar man kan opgive nogle af sine Indtægtskilder, da er tjenligt at gjøre Offret netop paa det Punkt, som de ærede Herrer foreslaa. Der har jo været megen Tale om forskjellige andre Stattelettelser, om Ophævelse af Stibsafgiften, Reform af Løbsafgifterne og saa fremdeles. Det er aabenbart, at man ikke kan ophæve Skatterne i alle mulige Retninger, reformere alle mulige Steder, uden at tage Hensyn til Hovedresultatet. Forslagsstillerne maa altsaa mene, at det Sted, hvor der først og fremmest trænges til Stattelettelser, er det Punkt, hvorom deres Lovforslag dreier sig. Denne Side af Sagen ønsker jeg mere belyst. Jeg tilstaa,